

Taula rodona 5

DISPNEA: EINES DIAGNÒSTIQUES ALS SERVEIS D'URGÈNCIES

1. Justificació:

La dispnea és el segon motiu de consulta més freqüent en els serveis d'urgències. És un símptoma que pot correspondre a moltes patologies de diferent pronòstic i gravetat, que obliga a estratificar el risc dels pacient i a prendre decisions diagnòstiques i terapèutiques amb agilitat.

Darrerament s'han proposat noves eines diagnòstiques i pronòstiques, que permeten un millor maneig dels pacients amb dispnea a urgències.

En els pacients amb diagnòstic de insuficiència cardíaca s'han proposat escales de fàcil obtenció, com l'Escala MESSI, que permeten estratificar el risc del pacient a curt termini i ens ajudaran en la presa de decisions a urgències per a un maneig optimitzat, incloent decisions en relació a la possible alta per maneig extrahospitalari del pacient.

També disposem de noves tècniques, que juntament amb les eines "tradicionals" i el criteri clínic, ens ajuden a l'abordatge diagnòstic del malalt amb dispnea.

Des de fa uns anys s'ha reconegut la utilitat de la ecografia feta per metges no especialistes a peu de llit dels pacients, com una eina amb una corba ràpida d'aprenentatge i més sensible que exploracions clàssiques com la radiologia toràcica. Aquestes tècniques estan protocol·litzades i estandarditzades, de manera que són fiables i reproduïbles. Especial rellevància han adquirit les tècniques d'ecografia pulmonar, com el BLUE protocol, entre d'altres.

Una altra eina diagnòstica que s'ha començat a utilitzar als serveis d'urgències i al SEM, és la capnografia. Aquesta tècnica ens permet avaluar la ventilació, així com la perfusió i el metabolisme, tant del malalt intubat com en respiració espontània.

D'aquí la importància d'incrementar el coneixement i la formació en aquestes tècniques novedoses, validades i específiques de l'activitat a urgències i emergències.

2. Objectiu:

Proporcionar eines de treball útils que facilitin l'abordatge i la presa de decisions clíniques en pacients que consulten a urgències per dispnea.

3. Objectius específics:

- a) Descriure eines per a la presa de decisions a urgències en pacients amb insuficiència cardíaca.
- b) Conèixer noves eines diagnòstiques, com a ajuda per a orientar el pacient amb insuficiència respiratòria.